

oznanila

VSTALI

V septembrskih oznanilih smo zapisali papežev poziv mladim, da se je treba »odločiti in kavč zamenjati za par čevljev«. Papež poziva mlade, naj stopijo »na nove, neraziskane poti«. Predlagam, da se na velikonočni ponedeljek odpravimo raziskovat »neraziskane poti« po naši domovini, da bi se srečali z vstelim Gospodom. Eden od manj znanih krajev, kjer se lahko srečamo z Vstelim, je Mala llova Gora blizu Grosuplja. Sredi te vasi je kapelica z mozaično upodobitvijo Vstalega p. Marka Ivana Rupnika. Če smo se pripravljene odpraviti na nekoliko daljšo pot, predlagam obisk Vrhpolja pri Vipavi. Notranjščina tamkajšnje župnijske cerkve sv. Primoža in Felicijana je poslikana z mozaiki p. Rupnika. Osrednje mesto pripada vstalemu Gospodu, ob njem pa sta apostola Peter in Tomaž. V cerkvi je še ena podoba Vstalega, in sicer ob njegovem srečanju z Marijo Magdaleno (»Noli me tangere!« - »Ne dotikaj se me!«).

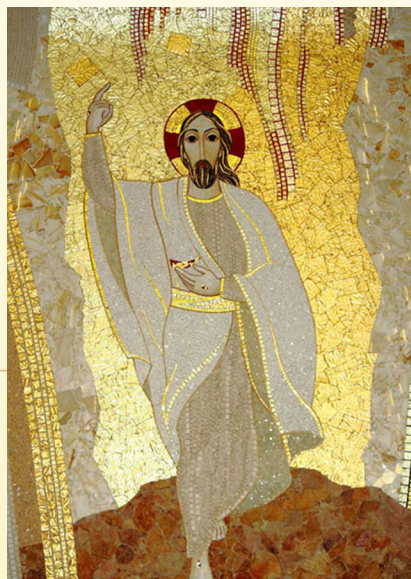
Morda pa se kdaj odpravite raziskovat Posočje in obiščete Kanal ob Soči. Glede na oddaljenost je ta kraj manj primeren za enodnevni izlet. V tamkajšnji župnijski kapeli je manjši mozaik s podobo Vstalega p. Rupnika.

Čemu obiskovati kraje s podobami Vstalega? Srečanja z Vstelim nas lahko navdihujejo, da bi bili na vsakem koraku zares »vstajenski« kristjani. Naj bo srečanje s katerim od Vstalih p. Rupnika del duhovne priprave na bolj ali manj bližnji, dolgo pričakovani dogodek mozaične poslikave v (in na) naši cerkvi. Vsekakor pa velja vabilo na »nove, neraziskane poti« za vse dni v letu, ne le na velikonočni ponedeljek, ko gremo v Emavs. Naj končamo z velikonočnim pozdravom: Kristus je vstal, resnično je vstal! Aleluja!

J. I.

ŽUPNIJA
LJUBLJANA
POLJE

DEVICA Marija v polju

28. april - PETER CHANEL,

Rodil se je 1803 v lyonski škofiji. Prvo znanje si je nabral v župnijski šoli. Že od mladih let ga je mikalo, da bi šel za misijonarja med pogane. Leta 1827 je postal duhovnik. Štiri leta po novi maši se je začel pripravljati na misijonsko delo v Oceaniji. Njegov cilj je bila Nova Zelandija. Njegovo življenje je zaznamovala nesebična pomoč bolnikom in neizčrpna potrpežljivost. To je pri otočanih vzbudilo naklonjenost. Zaradi te naklonjenosti pa se je poglavarjev svet starešin zbal za svoj ugled pri ljudstvu, zato so mu začeli nagajati. Vse se je stopnjevalo tako daleč, da so 28. aprila 1848 vdrli v njegovo kočo, ga pobili s kolom in mu nato z motiko razklali lobanjo. Je zavetnik otokov Južnega morja.

5. POSTNA, TIHA NEDELJA, 2. april

Odvallili so torej kamen. Jezus pa je povzdignil oči kvišku in rekel: »Oče, zahvalim te, da si me uslišal. Jaz sem vedel, da me vselej uslišiš, toda zaradi okoli stoječega ljudstva sem rekel, da bi verovali, da si me ti poslal.« In ko je to izrekel, je z močnim glasom zaklical: »Lazar, pridi ven!« In umrli je prišel ven, na nogah in rokah povezan s povoji, in njegov obraz je bil ovit s prtom. Jezus jim reče: »Razvežite ga in pustite, naj hodi.« (Jn 11,41–44)

5. postna oz. zadnja nedelja pred cvetno nedeljo se imenuje tiha nedelja. Ko govorimo o bolečini in trpljenju, dostojanstveno obmolknemo. To nedeljo pri maši petja ne spremljajo orgle ali ga spremljajo s tišjimi orgelskimi registri. Zanj je značilno, da se en dan prej po sv. maši zagrnejo križi in po možnosti podobe v vijolične zavese. Cerkev podobe zakriva zato, da bi še bolj poudarila, da je samo trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa moglo rešiti človeštvo krivde in ga odrešiti. Od tihe nedelje do velikega petka je glavna misel bogoslužja prav Kristusovo trpljenje. Ko se na veliki petek slovesno odkriva križ, se odgrnejo tudi druge podobe križev v cerkvi.

6. POSTNA, CVETNA NEDELJA, 9. april

Pripeljala sta oslico in žrebe; in položili so nanju svoja oblačila in Jezus je sédel nanje. Zelo veliko ljudi je na pot razgrnilo svoje plašče; drugi pa so z dreves sekali vejice in jih stlali po poti. Množice pa, ki so šle pred njim in za njim, so vzklikale: »Hozana Davidovemu sinu! Blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu! Hozana na višavah!« (Mt 21,7–9)

Cvetna nedelja predstavi Jezusa v procesiji: enkrat, ko prihaja v Jeruzalem, in enkrat, ko ga procesija vodi ven iz mesta. Ob prihodu ga blagrujejo, ob izhodu ga zaničujejo. V prvi procesiji ljudje polagajo pred nje-gova oblačila, ob drugi mu njegova oblačila odvezamejo. V mestu je Jezus deležen dvojne obsodbe: najprej ga obsodijo verske oblasti, potem še politične. To je dvojna oblika odgovorov, ki jih svet daje Bogu. V tej množici smo mi: so trenutki, ko Gospoda sprejemamo z vso prijaznostjo in navdušenjem, drugič ga nasilno vržemo iz našega življenja.

Slovesen blagoslov zelenja na cvetno nedeljo bo ob 10.00 na župnijskem dvorišču. Preprosti blagoslovi bodo tudi pri drugih svetih mašah!

VELIKI ČETRTEK, 13. april

Ako sem torej jaz, Gospod in Učenik, vam umil noge, ste tudi vi dolžni drug drugemu noge umivati. Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali, kakor sem vam jaz storil. (Jn 13,14–15)

Ob 9.00: krizmena maša v ljubljanski stolnici
Ob 19.00: slovesna maša Gospodove zadnje večerje

Veliki četrtek je dan evharistije in postavitve duhovniške službe. Na ta dan se spominjamo obhajanja Jezusove zadnje večerje z apostoli, ki predstavlja ustanovitev zakramenta evharistije. Na veliki četrtek dopoldne škofje ordinariji skupaj z zbranimi duhovniki in ljudstvom v stolnih cerkvah darujejo krizmeno mašo, ki je dobila ime po sveti krizmi - oljčnem olju, obogatenem z balzomom. Sveto krizmo duhovniki in škofje uporabljajo pri podeljevanju zakramentov (pri krstu, birmi ter diakonskem, mašniškem in škofovskem posvečenju) in pri posvetitvi oltarja ali cerkve. Pri krizmeni maši škof blagoslovi tudi krstno in bolniško olje, ki se uporablja pri podeljevanju zakramenta krsta oziroma bolniškega maziljenja. Duhovniki pri tej maši obnovijo duhovniške obljube in s tem pokažejo medsebojno povezanost ter povezanost s škofom in stolno cerkvijo. Na veliki četrtek zvečer praznujemo postavitev dveh zakramentov: evharistije in mašniškega posvečenja. Jezus je pri zadnji večerji, ko je s svojimi učenci obhajal velikonočno (pashalno) večerjo, blagoslovil kruh in vino ter ju dal jesti in piti učencem. Veliki četrtek zato velja za ustanovitveni dan evharistije. Obenem je postavil zapoved medsebojne ljubezni, kar je simbolično udejanjil z umivanjem nog učencem. Na koncu maše duhovnik s spremstvom prenese monštranco in posvečene hostije, ki simbolizirajo Jezusovo navzočnost, iz tabernaklja na posebno mesto, v tako imenovano ječo, ki predstavlja Jezusovo trpljenje v vrtu Getsemani.

VELIKI PETEK, 14. april

Vzeli so torej Jezusa, in ko je nosil sam sebi križ, je šel ven, na kraj, ki se imenuje Lobanja, po hebrejsko Golgota. Tam so ga križali in z njim dva druga: ob vsaki strani enega, v sredi pa Jezusa. (Jn 18,17–18)

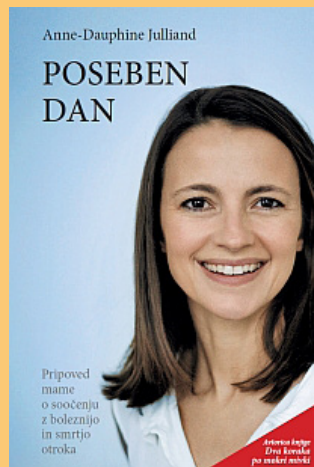
Ob 15.00: v cerkvi pobožnost križevega pota

Ob 19.00: bogoslužje velikega petka

Endan v letu središče bogoslužja ni evharistija, ampak križ. Ta dan je v cerkvi navzoča čisto posebna milost. Zbranost, tihota in molitev so značilnost velikega petka. Obredi so dramatični, v besedah in kretnjah uprizarjajo Jezusovo smrt in pogreb. Opis Jezusovega trpljenja po Janezu nam slika Kristusa. »Gospod, na veliki petek se spominjamo dogodkov, ko te je Pilat obsodil na smrt. Naložili so ti težki križ, da ga neseš na goro, kjer te bodo nanj pribili. Ta križ so naši grehi in žalitve. Z odpuščanjem nam prinašaš odrešenje. Mi ti obljublamo, da bomo poskušali biti boljši. Iskreno te prosimo, da nam pri tem pomagaš ti, ki živiš in kraljuješ vekomaj!«

knjiga meseca

Anne-Dauphine Julliand: POSEBEN DAN

Poseben dan je knjiga, ki nas spusti globoko v intimnost preizkušane družine. A kljub vsej teži dogodkov ni knjiga o trpljenju in smrti, pač pa o ljubezni in sreči. Poseben dan je 29. februar, ki je rojstni dan pisateljčine hčerke Thaïs. Sedaj bi bila stara osem let. Na ta dan se zgodi ogromno lepega, hkrati pa nas spomini Anne-Dauphine vodijo nazaj v preteklost in nam razkrivajo vse bogastvo spoznanj, pridobljenih ob trpljenju in ljubezni. Pripoved Anne-Dauphine je izredno dragocena prav zato, ker nam je lahko v spodbudo, da svoje življenje začnemo manj posvečati skrbem za prihodnost in damo večjo težo odnosom v sedanjosti.

VELIKA SOBOTA, 15. april

Angel je spregovoril in ženam rekel: »Ne bojte se! Vem namreč, da iščete Jezusa, križanega. Ni ga tukaj, kajti vstal je, kakor je bil rekel. Pridite in pogledjte kraj, kamor je bil Gospod položen.« (Mt 28,5-6)

Ob 6.00: blagoslov ognja in vode;
ob 11.00, 13.00, 15.00, 16.00 in 17.00:
blagoslov velikonočnih jedi v cerkvi;
ob 15.00: blagoslov jedi na Fužinah;
ob 19.00: velikonočna vigilijska.

Ta dan se mudimo pri Jezusovem grobu in premišljujemo njegovo trpljenje in smrt. Iskreno hvaležnost za dar odrešenja zato pokažimo z obiskom Jezusa v Božjem grobu. Po stari navadi nesemo ta dan k blagoslovu velikonočne jedi. Ta blagoslov naj bi v nas vzbudil smisel in hvaležnost za velike Božje darove, ki izhajajo iz velike noči. Zvečer bo velikonočna vigilijska, ki pomeni čakanje v molitvi na Kristusovo vrnitev. Bogoslužje velikonočne vigilijske ima štiri dele: slavlje luči, besedno bogoslužje, krstno bogoslužje in evharistično bogoslužje. Velikonočna sveča nam predstavlja Kristusa, ki je razsvetlil našo temo, zato ji zapojemo hvalnico. Vstajenje od mrtvih je vir našega krsta, zato so običajno na ta dan krščeni katehumeni, mi pa obnovimo krstne obljube.

VELIKA NOČ, 16. april

Tedaj je prišel Simon Peter, ki je šel za njim, in je stopil v grob. Videl je, da so povoji na tleh in da prtič, ki je bil na njegovi glavi, ni ležal med povoji, ampak posebej, zvit na drugem mestu. Tedaj pa je vstopil tudi oni drugi učenec, ki je prišel h grobu, in je videl in veroval. (Jn 20,6-8)

Ob 6.00: vstajenje s procesijo in slovesno mašo; preostale maše: ob 8.30, 10.00 in 19.00.

Velikonočno oznanilo, da je Bog Oče obudil od mrtvih svojega učlovečenega sina Jezusa Kristusa, je krščanski odgovor

na večno vprašanje smisla človekovega življenja in obstoja stvarstva sploh ter edinstveno razodetje glede enega izmed temeljnih bivanjskih vprašanj človeštva o življenju po smrti. Seveda vsa verstva odgovarjajo na to isto vprašanje odrešenja, vsako ima svojo vizijo in svojo pot. Krščansko oznanilo je izvirno prav v tem, da je vstajenje Božji poseg, večno življenje pa Božji dar, v nobenem primeru ni sad človekovega prizadevanja. Jezus se je kot človek v smrti na križu v ljubezni povsem izročil v Očetove roke, Oče pa ga je obudil od mrtvih kot odgovor na njegovo brezpogojno podaritev. Tako je prvič neka človeška narava, v tem primeru seveda Jezusova, izšla iz območja padlega stanja in dosegla končni cilj, bivanje pri Bogu. Tako je Jezus Kristus kot človek, obujen od mrtvih, postal vrata k Očetu; samo po njem se namreč pride domov.

Jezus Kristus pa ni vstal od mrtvih in se vrnil nazaj v način našega sedanjega zemeljskega bivanja, pač pa je pričel bivati tudi kot človek na povsem drugačen način, ki ga nihče izmed živčih na zemlji ni izkusil. Bog Oče je tudi Jezusovo človeško naravo pritegnil v svoj Božji način bivanja, v bivanje pri sebi, o katerem ne vemo veliko več kot to, da človeško oko kaj podobnega še ni videlo, uho ne slišalo in človekovo srce ne doživljalo (prim. 1 Kor, 2,9). Vstajenja torej ne smemo zamenjevati z obujanjem mrtvih, kot je na primer obuditev Lazarja, kajti ti so morali vnovič umreti. Vstajenje pa pomeni tudi za snov neki do takrat še nepoznan način obstoja, v katerem se spremeni doživljanje prostora in časa.

Poudariti moramo, da je krščansko pojmovanje vstajenja nekaj povsem drugega kot reinkarnacija. Ta pomeni vnovično pojavitev, sicer v novi identiteti, na tem svetu; v bistvu nič resnično novega, ampak le v novi obliki in končno največkrat z izginotjem osebne jaza. Pri Jezuso-

vem vstajenju pa oseba ostane ista. Gre pa za drugačen način doživljanja časa in prostora.

2. VELIKONOČNA, BELA NEDELJA, NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA, 23. april

Čez osem dni so bili njegovi učenci zopet notri in Tomaž med njimi. Jezus pride pri zaprtih vratih, stopi v sredo in reče: »Mir vam bodi!« Potem reče Tomažu: »Deni svoj prst semkaj in poglej moje roke; podaj svojo roko in jo položi v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren!« Tomaž mu odgovori: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu reče: »Ker si me videl, veruješ; blagor tistim, ki niso videli in so verovali.« (Jn 20,26–29)

Vstali, ki ga predstavlja evangelijski odlomek 2. velikonočne nedelje, pride skozi zaklenjena vrata. Strah učencev ga ne more zadržati, da ne bi prišel skozi zapahnjena vrata in jim zaželel miru. To je čudovita podoba vstajenja: svoja vrata prepogosto zaklepamo pred drugimi, nikogar ne pustimo vstopiti, skrivamo se za oklep strahu. Vstajenje pomeni, da nobena ključavnica ali zapah ne moreta zadržati Vstalega, ki želi doseči naše srce in vstopiti pri nas. In nobena krščanska skupnost, ki se zapre pred drugimi, ne more preprečiti, da sam Vstali ne bi stopil vanjo in jo spremenil.

Vrata so v mnogih pravljicah in legendah simbol človekovega samouresničevanja. Sam Jezus pravi (na drugem mestu istega evangelija): »Jaz sem vrata. Kdor stopi skozme, bo rešen; hodil bo noter in ven in bo našel pašo.« Jezus pa ne vstopa samo skozi naša zaprta vrata, ampak je on sam vrata, skozi katera lahko vstopimo v življenje.

Vrata so podoba prehoda iz enega območja v drugo, npr. iz tega sveta v onstranstvo, iz posvetnega v posvečeno območje ... v drugačno življenje.

V sanjah včasih ne najdemo vrat, ki vodijo v naš dom. To je lahko podoba, da ne najdemo poti do svojega srca, do samega sebe, da se samo iščemo, izgubljam pa stik s svojo dušo. Če bomo stopili skozi vrata, bomo sposobni iti iz sebe in v svojo globino, povezani bomo s svojim srcem in sposobni bomo oblikovati svet okoli sebe.

Kristus kot prava vrata – to je lepa podoba za vstajenje. Naj svoja vrata še tako zapahnemo (kot so storili tudi učenci v današnjem evangeliju) – Kristus kot vrata v življenje bo prodril skozi naša zaklenjena vrata. In ko prodre do nas, najdemo po njem pot k samemu sebi.

2. velikonočna nedelja pa je tudi nedelja Božjega usmiljenja. Sveti papež Janez Pavel II., ki je 30. aprila leta 2000, na drugo nedeljo po veliki noči, razglasil poljsko redovnico Favstino Kowalsko, posebno glasnico Božjega usmiljenja, za svetnico, je dejal, da se bo druga nedelja po veliki noči »odslej v vsej Cerkvi imenovala nedelja božjega usmiljenja«. Pri tem se je oprl na javno razodetje, posebej na božjo besedo druge velikonočne nedelje, ki zelo nazorno govori o Božjem usmiljenju, povod pa mu je bilo Jezusovo posebno razodetje sestri Favstini: »Hči moja, govori vsemu svetu o mojem neizmernem usmiljenju. Hočem, da je praznik božjega usmiljenja zatočišče vseh duš, pribežališče vseh grešnikov. Ta dan bom razodel polnost svojega usmiljenja. Kdor bo ta dan opravil sveto spoved in prejel sveto obhajilo, bo dobil popolno odpuščanje grehov in kazni za grehe. Naj se nihče ne boji priti k meni, čeprav so njegovi grehi še tako veliki. Hočem, da praznik mojega usmiljenja slovesno obhajate prvo nedeljo po veliki noči. Povej ranjenim ljudem, da se morajo zateči k mojemu usmiljenemu Srcu in dal jim bom svoj mir. Preden pridem kot pravičen sodnik, pridem kot kralj usmiljenja. Kdor zavrne moje usmiljenje, se sam obsodi.«

VESELJE IN MIR

Po drugi strani pa noben človek ne more zoreti v srečni zmernosti, če ni spravljen s samim seboj. Del primerne razumevanja duhovnosti je v razširitvi našega dojemanja miru, ki je veliko več kot to, da ni vojne. Človekov notranji mir je zelo povezan s skrbjo za okolje in skupno dobro. Kajti če ga živimo pristno, se odraža v uravnoveženem slogu našega življenja, v sposobnosti čudenja, ki vodi v globine bivanja. Narava je polna besed ljubezni, a kako naj jih slišimo ob nenehnem hrupu, ob stalni in tesnobni raztresenosti ali ob kultu prividnega? Številni ljudje čutijo globoko razpetost, ki jih priganja, da počnejo stvari v naglici; da bi se počutili zaposlene, hitijo, ker jih po svoje vleče, da odstranijo vse, kar imajo okoli sebe. Vse to vpliva na naše ravnanje z okoljem. Celostna ekologija zahteva, da posvetimo nekaj časa obnovi jasnega sozvočja s stvarstvom, da bi lahko premišljevali o našem življenjskem slogu in naših vzorih, da bi premišljevali o Stvarniku, ki živi med nami in v tem, kar nas obdaja, in katerega navzočnosti »ni treba vzpostaviti, ampak jo odkriti in pokazati«.

Govorimo o ubranosti srca, ki vse doživlja v spokojni zbranosti. To pomeni, da se vsakomur posveti scela, ne da bi mislil na to, kar pride pozneje; ki se kot Božjemu daru za polno življenje vsakemu trenutku posveti povsem in v celoti. Jezus nas je učil te drže, ko nas je vabil, naj opazujemo lilije na polju in ptice neba, ali ko »se je ozrl« v iskalca in »ga vzljubil« (Mr 10,21). Da, on je bil ves s človekom in z

vsakim bitjem in je tako tudi nam pokazal pot, kako premagati bolešno plahost, ki iz nas dela površne, popadljive in nebrzdane porabnike.

Izraz te drže je, da se pred obedom in po njem zahvalimo Bogu. Vernikom predlagam, da spet obnovijo to dragoceno navado in pri njej dosledno vztrajajo. Takšen blagoslovljen trenutek nas, četudi je zelo kratek, spomni na našo življenjsko odvisnost od Boga. Krepi hvaležnost za darove stvarstva, je spoštljiv poklon tistim, ki te dobrine s svojim delom pridelujejo, in v nas utrjuje solidarnost z najpotrebnejšimi.

Papež Frančišek, Hvaljen, moj Gospod (št. 225-227)

župnijsko dogajanje

MAŠA Z »LUČKAMI«

V nedeljo 12. marca smo imeli postno srečanje skupine Vera in luč. Pogovarjali smo se o križu, ki ga vsak od nas po svoje čuti, sprejema in prenaša z Božjo pomočjo. Ugotovili smo, da pri Bogu vse, vsak križ, prej ali slej pripomore k dobremu. V znamenje tega smo nato na delavnici vsak po svoje pobarvali svoj leseni križ, ki smo ga nosili skupaj z Jezusom na križevem potu. Te križe smo pri maši darovali Bogu, da jih použije in iz njih naredi dober dar. Mašo je župnik daroval za pokojnega Damijana Zagožna, ki je bil ustanovitelj Vere in luči v Polju pred več kot dvajsetimi leti. Naše praznovanje pa je bilo v znamenju proslavljanja 40-letnice naše »lučke«.

Saša Žle

POSTNO ROMANJE NA KOROŠKO

V soboto, 18. marca, smo poromali na avstrijsko Koroško. Romanje na Koroško je bilo v znamenju liturgičnega praznika sv. Jožefa in dveh zgodovinskih slogov: gotike in baroka. Sv. mašo smo imeli v poznogotski cerkvi sv. Petra in Pavla v Pliberku, ki je tamkajšnja župnijska cerkev. Glede na to, da je bil liturgični praznik sv. Jožefa, se je spodobilo, da je maševal naš duhovni pomočnik g. Jože Drolc, skupaj z g. župnikom in g. Andrejem iz župnije Brdo pri Lukovici. Iz Pliberka smo se napotili proti Humcu, kjer je na gričku baročna cerkev Božjega groba. Od vzhodja do cerkve na vrhu so razporejene kapelice z upodobitvami posameznih skrivnosti rožnega venca. Med potjo do vrha smo zmolili križev pot. Cerkev na Humcu je v notranjščini poslikana s freskami, pod glavnim oltarjem pa je Božji grob. Po ogledu cerkve na Humcu smo se odpravili proti Vovbram. Tamkajšnja gotška cerkev je znana po postnem prtju z začetka 16. stoletja. Na prtju so upodobljeni najpomembnejši starozavezni in novozavezni dogodki iz zgodovine odrešenja (skupaj 36 prizorov). Zadnja postaja so bile Tinje. Tinje

s Katoliškim domom prosvete Sodálitás so v marsičem duhovno srce avstrijske Koroške. V domu se zvrsti po več kot 500 prireditev na leto, v obeh deželnih jezikih, slovenščini in nemščini, kar je pomemben prispevek k sožitju slovenske manjšine in nemške večine na avstrijskem Koroškem. V domu nas je sprejel njegov rektor g. Jože Kopeinig, ki je »duša slovenskega življa na avstrijskem Koroškem«. Po prijaznem sprejemu in obilnem kosilu smo si ogledali domsko kapelo z mozaično poslikavo p. Marka Ivana Rupnika. Z zelo poglobljeno duhovno razlago nam je postregel g. Jože Kopeinig, s čimer je potrdil, da mu v prsih bije »duhovniško srce« v najplemenitejšem pomenu. Domov smo se vračali čez mejni prehod Ljubelj in se vrnili v večernih urah.

Jože Iskra

DELA V CERKVI IN OB NJEJ

V minulem mesecu smo dokončali oporni zid na južni strani cerkve in obnovili dotrajane stopnice med kaplanijo in cerkvijo na vzhodu. Obložili smo jih z granitom in namestili novo ograjo. Čeprav stopnice niso več v lasti župnije, nekako sodijo v kompleks dostopov do cerkve. V kratkem bomo postavili na opornem zidu varovalno ograjo ter ozelenili zelenico in zasadili okrasno grmičevje. Nadaljujemo obnovo portala na glavnem vhodu, ki smo ga zaradi nizkih temperatur prekinili. Obrusili in prelakirali bomo vsa cerkvena vrata, saj je lak že precej popustil. Še pred veliko nočjo bomo namestili krstni kamen.

Minuli teden se je v Polju ustavil tudi umetnik p. Marko Ivan Rupnik in si ogledal pripravljene površine za mozaike. Če bo po sreči, bomo pred poletno vročino namestili mozaike na fasado, do božiča pa v krstnico in Marijino kapelo. Vsem, ki z razumevanjem spremljate in gmotno podpirate dela v župniji, iskren Bog povrni.

POSTNA PREDAVANJA

Spostnimi predavanji utrjujemo temelje za zdravo župnijsko občestvo. Še preden se je postni čas prevesil v drugo polovico, so se pri nas zvrstila štiri zelo odmevna postna predavanja. Pri vseh smo napolnili župnijsko dvorano, vsakokrat je bilo okrog osemdeset udeležencev. Na prvem, ki je bilo v ponedeljek, 6. marca, je naš rojak dr. Matjaž Celarc predstavil svojo doktorsko disertacijo o obnovljenem Božjem ljudstvu, ki jo je sredi decembra lani zagovarjal na papeški univerzi Gregorijani v Rimu. Pojasnil nam je, kako naj vzorec za graditev cerk-

venega občestva iščemo pri prvih kristjanih, kakor nam jih je evangelist Luka predstavil v Apostolskih delih s tistimi poudarki, ki jih najdemo že pri preroku Izaiju. Smemnice za naš čas najdemo v papeževi apostolski spodbudi Radosť ljubezni. O tem nam je v ponedeljek, 13. marca, spregovoril ddr. Stanko Gerjoli. Papež Frančišek je jasno zapisal, naj ne pričakujemo konkretnih navodil za naše ravnanje, ampak naj se poglobimo v Božjo besedo in v skladu z njo v okoliščinah, ki jih sami najbolje poznamo, oblikujemo življenje svojih družinskih in župnijskih občestev. V petek, 17. marca, sta v do kraja napolnjeni dvorani o primernosti zakona za današnji čas spregovorila zakonca ddr. Verena Vidrih Perko in dr. Andrej Perko. Nakazala sta rešitve za današnji zmedeni čas. Iz dekadentnega okolja se je vedno mogoče umakniti v zavetje družine, v kateri lahko starši vzpostavljajo varen pristan za svoje otroke, da se bodo izoblikovali v samostojne in trdne osebnosti. Bog ni ustvaril človeka kar tako na splošno, saj piše na začetku Svetega pisma: »Kot moškega in žensko ju je ustvaril« (prim. 1Mz 1,27). O tem, kako žena in moš v zakonu in družini uresničujeta in živita svojo ženskost in moškost, je v ponedeljek, 20. marca, govoril duhovnik lazarist dr. Peter Žakelj.

Postna predavanja imajo zelo dolgo tradicijo. Že v začetku krščanstva so skupaj s tistimi odraslimi katehumeni, ki so bili v postu deležni še zadnjih priprav na svoj krst, tudi vsi drugi poglobljali in utrjevali svojo vero. Na tridentinskem koncilu (med leti 1545 in 1565) so škofje ugotovili, da je prišlo do razkolov v Cerkvi zaradi slabega verskega znanja in verske zmede. Naročili so, da je treba vpeljati verski pouk (t. i. nauk) za odrasle. Sčasoma so na temelju tega v vseh župnijah naredili seznam družin z vsemi njenimi člani. Vsak post so imeli spraševanje in za vsakega odraslega farana so sleherni leto zapisali, kako se je izkazal pri poznavanju temeljnih verskih resnic. Najbolj natančno je to med leti 1754 in 1766 ocenjeval znani župnik Peter Pavel Glavar v Komendi. Zdaj že pokojni komendski župnik Viktor Demšar je rad po-

jasnjeval, da mu otrok, ki jim je prednike ocenil Peter Pavel Glavar, pri verouku sploh ni treba izpraševati. Mimo lahko te ocene izpred 250 let prepiše in ne bodo krivične. To potrjuje, kakšno težo imajo starši pri vzgoji družine, kar sta nam zelo nazorno in prepričljivo nakazala prav zakonca Perko. Danes upravičeno poudarjamo, da napor, ki ga vlagamo v osnovnošolski verouk, doseže svoj cilj samo takrat, če skupaj z otroki tudi vsa družina pogloblja svojo vero.

Jože Drolc

KRIŽEV POT MLADIH NA SV. URHU

Mladi po letih in srcu ste vabljeni v nedeljo, 26. marca, da se v soju bakel podate po poti Kristusovega trpljenja na Sv. Urhu. Križev pot se bo začel ob 20.00 pri cerkvi na Sv. Urhu.

SREČANJE ORATORIJSKIH ANIMATORJEV

V soboto, 1. aprila, ob 20.00 bo v župnišču uvodno srečanje za oratorijske animatorje. Na srečanje vabljeni dosedanja kakor tudi morebitni novi animatorji, še posebej iz 9. razreda. Na srečanju se bomo seznanili z oratorijskimi gradivi in se dogovorili o pripravi na oratorij.

OLJČNE VEJICE

Po ustaljeni navadi nam bodo župnije iz slovenske Istre tudi letos preskrbele oljčne vejice. Vaš dar za oljčne vejice bo namenjen obnovi istrskih cerkva. Oljke bodo na voljo 5. postno, tiho nedeljo, 2. aprila.

SKUPINA ABRAHAM

V okviru skupine Abraham nam bo dr. Ciril Grošelj predstavil Romunijo. Konec aprila se namreč odpravljamo na romanje v nam dokaj nepoznano Romunijo. Vabljeni tako romarji kakor tudi drugi. Predstavitev bo v četrtek, 6. aprila, ob 19.30 v župnijski dvorani. Vabljeni.

DUHOVNA OBNOVA S SPOVEDOVANJEM ZA MLADE

Mladi boste imeli priložnost za spoved na cvetni petek, 7. aprila, od 20.00 naprej, v cerkvi Device Marije v Polju. Ta dan bo v naši cerkvi duhovna obnova s spovedovanjem za mlade iz naše dekanije. Mladi, izrabite priložnost za spoved, saj bo na voljo več spovednikov.

SPOVED PRED PRAZNIKI

Predpraznična spoved v naši župniji bo tudi letos na cvetno nedeljo, 9. aprila, od 18. ure naprej, ko bosta poleg domačega na voljo še spovednika od drugod. Bolniki in starejši, ki ne morete priti v cerkev, nam pravočasno sporočite, da vas obiščemo na domu. Duhovnika bova tiste, ki boste želeli obisk in prejem zakramentov pred prazniki, obiskala na prvi petek, 7. aprila, dopoldne.

ČIŠČENJE CERKVE IN POSTAVLJANJE BOŽJEGA GROBA

V ponedeljek, 10. aprila, od 8.00 naprej bomo čistili cerkev. V ponedeljek zvečer ob 20.00 pa bomo začeli s postavljanjem Božjega groba. Tiste, ki zmorete in ste pripravljeni žrtvovati nekaj svojega časa, lepo vabimo bodisi k čiščenju dopoldne bodisi k postavljanju Božjega groba zvečer.

VELIKONOČNI OGENJ

Na veliko soboto zjutraj bodo mladi po starem običaju raznašali velikonočni ogenj tistim, ki boste želeli in se v cerkvi prijavi. Letos bodo darovi namenjeni mozaikom, ki bodo krasili našo cerkev. Iskrena hvala mladim in tistim, ki jih boste povabili in sprejeli na vaših domovih.

SREČANJE »VETERANOV«

Nekdanji ministrantje naše župnije ste na belo nedeljo, 3. aprila, vabljeni na tradicionalno srečanje »ministrantov veteranov«. Vabljeni ste k sv. maši ob 8.00, pri njej boste ministrirali. Po maši bo še družabno srečanje.

NOV ŽUPNIJSKI POSLOVNI RAČUN

S 1. aprilom 2017 bo imela župnija Ljubljana Polje nov poslovni račun **S156 0430 2000 3170 429** Nove KBM banke.

OBVESTILA

bralci beril

2. apr. - 5. postna, tiha nedelja

- 8⁰⁰ 1b. Andrej Kocjančič
2b. Lidija Kranjc
10⁰⁰ 1b. Marjeta Cerkvenik
2b. Viki Vertačnik
19⁰⁰ 1b. Kati Rupnik
2b. Janja Groznik

9. apr. - 6. postna, cvetna nedelja

- 8⁰⁰ 1b. Olga Vrbošek
2b. Marjeta Snoj
10⁰⁰ 1b. Marjan Kuhelj
2b. Nataša Kunc
19⁰⁰ 1b. Darja Gale
2b. Saša Žle

13. apr. - veliki četrtek

- 19⁰⁰ 1b. Kati Rupnik
2b. Bojan Vintar

14. apr. - veliki petek

- 19⁰⁰ 1b. Martin Plut
2b. Mojca Avbelj

15. apr. - velika sobota

- 19⁰⁰ po predhodnem dogovoru

16. apr. - velika noč

- 6⁰⁰ 1b. Andrej Kocjančič
2b. Marjeta Cerkvenik
8³⁰ 1b. Nada Tomažič
2b. Štefan Bahun
10⁰⁰ 1b. Klavdija Rudolf
2b. Bojan Pirman
19⁰⁰ 1b. Barbara Gabrovšek
2b. Janja Groznik

23. apr. - 2. velikonočna, bela nedelja

- 8⁰⁰ 1b. Mojca Tomažič
2b. Ana Parkelj
10⁰⁰ 1b. Urška Vintar
2b. Tomaž Vidmar
19⁰⁰ 1b. Marica Rabzelj Mihelič
2b. Maks Sotošek

30. apr. - 3. velikonočna nedelja

- 8⁰⁰ 1b. Štefan Bahun
2b. Nada Tomažič
10⁰⁰ 1b. Tatjana Mihoci
2b. Marjan Kuhelj
19⁰⁰ 1b. Špela Kukovica
2b. Saša Žle

adoracija

6. 4. - za sadove misijona/20. 4. - molitvena sk./27. 4. - v tišini

oddane maše

+ Franc Jančar, 5M (brat Janez z družino)/+ Frančišek Klančar, 3M (brat Marjan)

kršчени

Valentina Vincek

krščansko pokopani

Franc Jančar, Frančišek Klančar

dobra dela

Za cerkev: 100 € (J. M.), 400 € (n. n.); za cvetje: 20 € (M. H.), 50 € (n. n)
Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- nedelje ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- delavniki ob 7⁰⁰ in 19⁰⁰
- prazniki ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- pon 8⁰⁰ - 9⁰⁰
 - tor 8⁰⁰ - 9⁰⁰ in 17⁰⁰ - 17⁴⁵
 - čet 8⁰⁰ - 9⁰⁰ in 17⁰⁰ - 17⁴⁵
- ob sredah, petkih in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

Prva sreda v mesecu (5. 4.) od 16.30 do 17.30 v prostorih župnijske Karitas

e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si

TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

- tor 17⁰⁰ - 17⁴⁵
- čet 8⁰⁰ - 9⁰⁰
- ned 9⁰⁰ - 10⁰⁰

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

2. velikonočna, bela nedelja (23. 4.), priprava v sredo, 19. 4., ob 19³⁰.

Za podatke se oglasite že poprej! S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra!

OBHAJILO BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Lahko pokličete tudi druge dni; za PREVIDEVANJE seveda kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Polje 351, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01/529 22 33

TRR župnije: Nova KBM d. d.
24200-9004459780 (do 31. 3. 2017)

SI56 0430 2000 3170 429 (po 1. 4. 2017)

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

APRIL - MALI TRAVEN

1.	sob	Irena in Agapa, mučenki	
2.	ned	5. postna, tiha nedelja; Frančišek Pavelski, red. ust.	OLJČNE VEJICE
3.	pon	Sikst I., papež	SREČANJE SODELAV. KARITAS
4.	tor	Izidor Seviljski, škof in cerkveni uč.	SREČANJE BRALCEV BOŽJE BESEDE
5.	sre	Vincencij Ferer, duhovnik	
6.	čet	Viljem, opat	SKUPINA ABRAHAM
7.	pet	Janez Krstnik de la Salle, duhovnik	SPOVEDOVANJE ZA MLADE
8.	sob	Julija, redovnica	
9.	ned	6. postna, cvetna nedelja; Hugo, škof	BLAGOSLOV ZELENJA/DAROVANJE
10.	pon	Ezekiel, prerok	POSTAVLJANJE BOŽJEGA GROBA
11.	tor	Stanislav, škof in mučenec	SVETOPISEMSKA SKUPINA
12.	sre	Viktor, mučenec	
13.	čet	Veliki četrtek; Ida, redovnica	SPOMIN ZADNJE VEČERJE
14.	pet	Veliki petek; Lidvina, devica	OBREDI VELIKEGA PETKA
15.	sob	Velika sobota; Helena, kneginja	BLAGOSLOV JEDIL/VEL. VIGILIJA
16.	ned	Velika noč; Bernardka Lurška, redovnica	PROCESIJA/PROTIPOTRESNA P.
17.	pon	Velikonočni ponedeljek; Rudolf, mučenec	
18.	tor	Velikonočna osmina; Evzebij, škof	
19.	sre	Velikonočna osmina; Leon IX., papež	PRIPRAVA NA KRST
20.	čet	Velikonočna osmina; Teotim, škof	
21.	pet	Velikonočna osmina; Anzelm, škof, cerkveni učitelj	
22.	sob	Velikonočna osmina; Aleksandra, mučenka	
23.	ned	2. velikonočna, bela nedelja, ned. božjega usmiljenja Jurij, muč.	KRST/ MINISTRANTI VETERANI
24.	pon	Fidelis, duhovnik, mučenec	
25.	tor	Marko, apostol in evangelist	
26.	sre	Marija Mati dobrega sveta	
27.	čet	Cita, dekla, devica; dan upora	ROMANJE V ROMUNIJO
28.	pet	Peter Chanel, duhovnik in mučenec	ROMANJE V ROMUNIJO
29.	sob	Katarina, devica	ROMANJE V ROMUNIJO
30.	ned	3. velikonočna nedelja; Pij V., papež	ROMANJE V ROMUNIJO